

STAN WOJENNY- WOJNA Z NARODEM

40 ROCZNICA 1981-2021

1981-2021 40-ème ANNIVERSAIRE

ÉTAT DE GUERRE - GUERRE CONTRE LA NATION

1980-1981 Karnawał Solidarności

1980-1981 Carnaval de Solidarnosc

Podpisanie Porozumień Sierpniowych / La signature des Accords de Gdańsk

Msza Św. w Stoczni Gdańskiej w czasie strajków sierpniowych / La Messe dans le Chantier Naval pendant les grèves d'Août 1980

Zakończenie strajków sierpniowych w Stoczni Gdańskiej / La fin de la grève dans le Chantier Naval de Gdańsk

Po wielu tygodniach ogólnopolskich strajków i protestów, 31 sierpnia 1980 o godzinie 16:40 Międzyzakładowy Komitet Strajkowy w Gdańsku i komisja rządowa podpisały w sali BHP Stoczni Gdańskiej porozumienie. Pierwszy punkt słynnych 21 postulatów brzmiał: "Akceptacja niezależnych od partii i pracodawców wolnych związków zawodowych wynikających z ratyfikowanych przez PRL Konwencji nr 87 Międzynarodowej Organizacji Pracy, dotyczących wolności związków zawodowych".

Après plusieurs semaines de grèves et de manifestations à l'échelle nationale, le 31 août 1980 à 16h40, le Comité de grève interentreprises de Gdańsk et la commission gouvernementale ont signé un accord dans le hall BHP du chantier naval de Gdańsk. Le premier point des fameuses 21 revendications était : « L'acceptation des syndicats libres indépendants du parti et du patronat, résultant de la convention n° 87 de l'Organisation Internationale du Travail, ratifiée par la République Populaire de Pologne, sur la liberté syndicale ».

Jednym z najważniejszych postulatów strajkujących po podpisaniu Porozumień Sierpniowych stał się postulat rejestracji wolnych, a przede wszystkim niezależnych od władzy, związków zawodowych. W końcu maja 1981 roku, w Sądzie Najwyższym udało się po wielomiesięcznej walce, zarejestrować pierwszy w historii komunistycznego bloku państw kontrolowanych przez ZSRR, wolny związek zawodowy: Niezależny Samorządny Związek Zawodowy "Solidarność".

NSZZ
Solidarność

L'un des postulats les plus importants des grévistes après la signature des accords d'août était l'enregistrement de syndicats libres et surtout indépendants du gouvernement. Fin mai 1981, après de nombreux mois de lutte, la Cour suprême réussit à enregistrer le premier syndicat libre de l'histoire du bloc d'Etats communiste contrôlé par l'URSS : le Syndicat indépendant autogéré "Solidarité".

Wiosną 1981 roku wybuchają liczne manifestacje i protesty na terenie całej Polski / Au printemps 1981, de nombreuses manifestations et protestations éclatent dans toute la Pologne

Jednak bardzo szybko okazało się, że komunistyczna władza nie zamierza dotrzymywać większości z obiecanych ustępstw i podpisanych porozumień. Po początkowej przyjaznej postawie pojawiły się pierwsze sygnały, iż komunistyczny aparat rządzący od 40 lat partii nie chce oddać władzy i będzie dążył do konfrontacji. Nie wypuszczono też więźniów politycznych. Coraz częściej miały miejsce prowokacje ze strony milicji i aparatu represji.

Cependant, il s'est rapidement avéré que les autorités communistes n'avaient pas l'intention de tenir la plupart des concessions promises et des accords signés. Après l'attitude amicale initiale, les premiers signaux sont apparus que l'appareil communiste du parti, au pouvoir depuis 40 ans, ne voulait pas abandonner le pouvoir et chercherait la confrontation. Les prisonniers politiques n'ont pas non plus été libérés. Les provocations des milices et de l'appareil répressif sont de plus en plus fréquentes.

W marcu 1981 roku, podczas sesji Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy, na sali obrad doszło do pobicia działaczy Solidarności przez funkcjonariuszy MO. Wydarzenie to zapoczątkowało eskalację napięcia i wywołało protesty na masową skalę / En mars 1981, lors de la séance du Conseil Provincial à Bydgoszcz, les militants de Solidarité sont passés à tabac par les officiers de la Milice dans la salle de séance. L'événement a initié une escalade des tensions et a déclenché des manifestations de masse

Z dokumentów ujawnionych po latach można wyczytać, iż na kilka dni przed wprowadzeniem Stanu Wojennego, gen. Jaruzelski tak komentował sytuację polityczną w Polsce: "Jest to potworna, makabryczna kompromitacja dla partii [PZPR], że po 36 latach sprawowania władzy trzeba jej bronić siłą milicyjną. Ale przed nami nie ma już nic. Trzeba być przygotowanym do podjęcia decyzji, która pozwoli uratować to, co podstawowe."

Dans les documents divulgués des années plus tard, on peut lire que quelques jours avant l'introduction de la loi martiale, le général Jaruzelski a commenté la situation politique en Pologne en ces termes : « C'est une honte monstrueuse et macabre pour le parti [PZPR – Parti Communiste Polonais] que après 36 ans de règne, il doit être défendu par la Milice en usant de la force. Mais il n'y a plus rien devant nous. Il faut être prêt à prendre une décision qui sauvera l'essentiel."

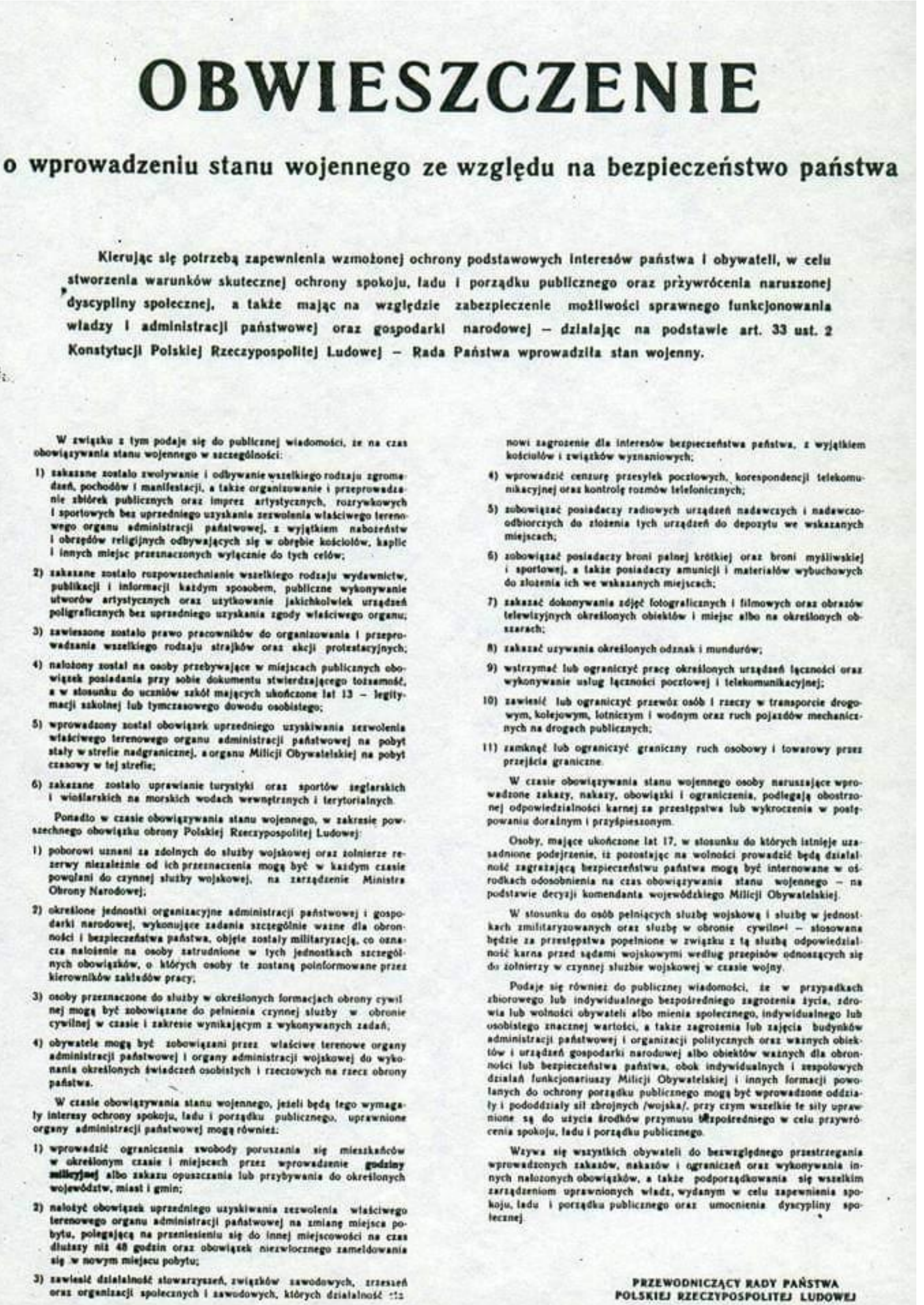
Gen. Jaruzelski z generałami Ludowego Wojska Polskiego / Le général Jaruzelski avec les généraux de l'Armée Populaire Polonaise

Wprowadzenie Stanu Wojennego - 13 grudnia 1981

L'instauration de l' État de Guerre - 13 decembre 1981

Kadr z telewizyjnego przemówienia gen. Wojciecha Jaruzelskiego nadanego przez radio i telewizję polską 13 grudnia 1981 roku / Extrait du discours du général Wojciech Jaruzelski à la radio et à la télévision polonaise le 13 décembre 1981.

Plakat ogłaszający wprowadzenie Stanu Wojennego. Takie plakaty, kojarzące się z niemieckimi ogłoszeniami z czasów okupacji, były rozklejane we wszystkich widocznych miejscach: na przystankach autobusowych, sklepach, ścianach domów / Une affiche annonçant l'introduction de l'Etat de Guerre. De telles affiches, rappelant les annonces allemandes pendant l'occupation, étaient placées à tous les endroits visibles : aux arrêts de bus, aux magasins, aux murs des maisons

W nocy z 12 na 13 grudnia, wojsko i jednostki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zajęły budynki radia, telewizji i telekomunikacji. Przecięta została łączność telefoniczna i internowano ponad 3 tysiące osób. W Warszawie ukonstytuowała się Wojskowa Rada Ocalenia Narodowego (WRON). Tego samego dnia również na ulicę wyjechały czołgi, wzrosła liczba patroli policyjnych i wojskowych. Wśród funkcjonariuszy służb bezpieczeństwa podczas bezpośredniego starcia dominowały bezwzględność, agresja i brutalność. Także podczas aresztowań w mieszkaniach opozycjonistów, zdarzały się przypadki pobić, następnie znęcanie się fizyczne i psychiczne na komisariatach. Do wyobraźni ludzi przemawiały zabiegi władz: godzina policyjna, odcięte telefony, zamknięte granice i zakazy przemieszczania się. Wprowadzono cenzurę korespondencji i rozmów telefonicznych. Zawieszono także działalność związków zawodowych, stowarzyszeń i organizacji, zakazane zostały akcje protestacyjne i strajki. W wielu szkołach i uczelniach nie odbywały się zajęcia. Przed sądami powszechnymi i wojskowymi wprowadzono tryb doraźny, co pozwalało na wprowadzenie kar od 3 lat pozbawienia wolności aż po karę śmierci.

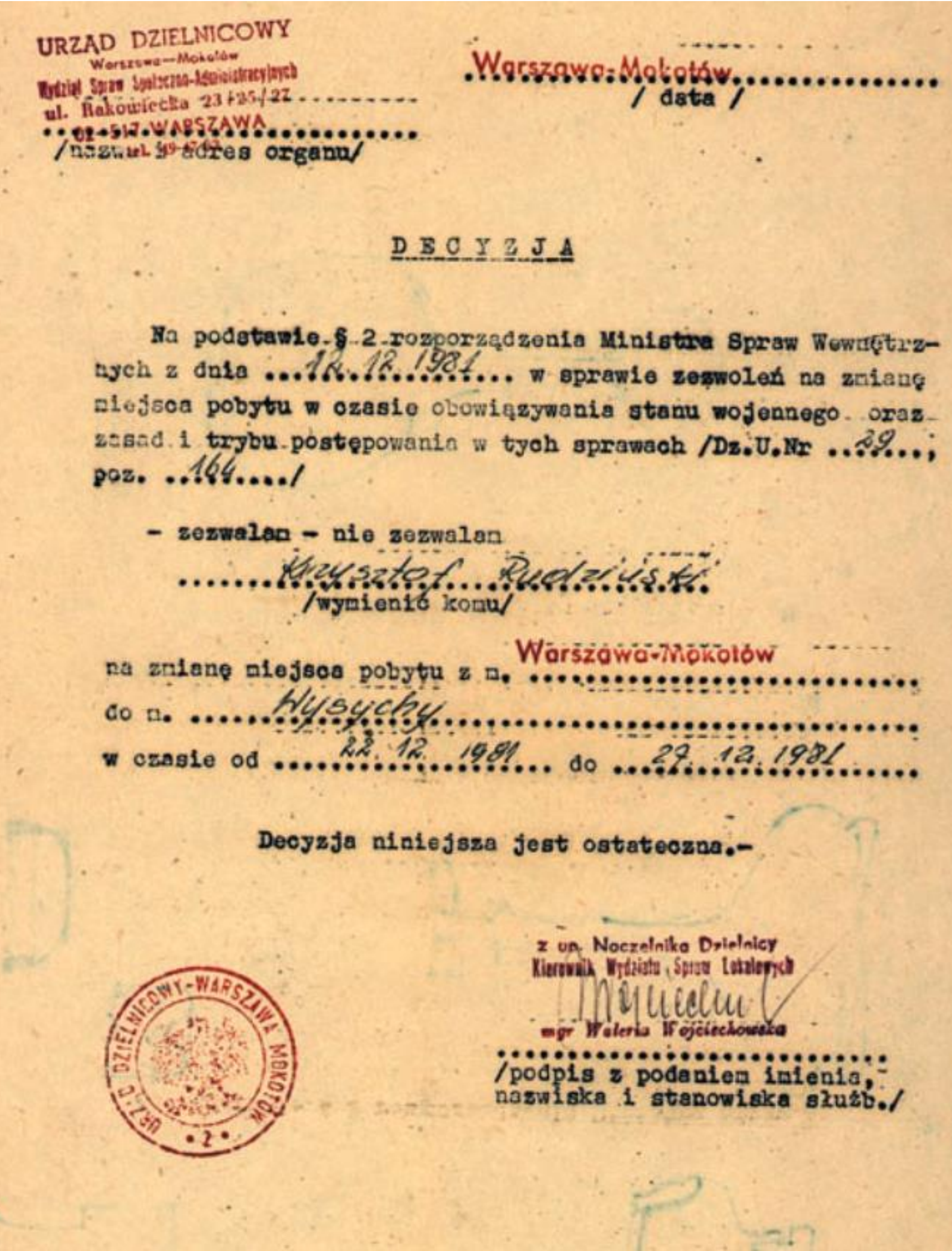
Dans la nuit du 12 au 13 décembre, les militaires et des unités du ministère de l'Intérieur ont occupé les bâtiments de la radio, de la télévision et des télécommunications. Les communications téléphoniques ont été coupées et plus de 3 000 personnes ont été internées. Le Conseil Militaire de Salut National (WRON) a été formé à Varsovie. Le même jour, des chars ont également envahi les rues, le nombre de patrouilles policières et militaires a augmenté. La cruauté, l'agression et la brutalité ont prévalu parmi les agents des services de sécurité lors de l'affrontement direct. Également lors d'arrestations dans les appartements des militants de l'opposition, il y a eu des cas de passages à tabac, suivis de violences physiques et mentales dans les postes de police. Les agissements des autorités ont été multiples: couvre-feu, téléphones coupés, frontières fermées et interdictions de voyager. La censure de la correspondance et des appels téléphoniques a été introduite. Les activités des syndicats, des associations et des organisations ont également été suspendues, et les manifestations et les grèves ont été interdites. Il n'y avait pas de cours dans de nombreuses écoles et collèges. La procédure sommaire a été introduite devant les tribunaux ordinaires et militaires, qui ont permis des peines allant de 3 ans d'emprisonnement à la peine de mort.

Większość Polaków o wprowadzeniu stanu wojennego dowiedziała się nad ranem w niedzielę 13 grudnia 1981 r. Nie działały telefony, telewizja, radio zaś nadawało muzykę poważną. O godz. 6.00 wyemitowano przemówienie Jaruzelskiego, o 9.00 powtórzono je w telewizji. Ogłosił on powstanie Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego, która przejęła rządy w kraju. Twierdził, iż wprowadzenie stanu wojennego nastąpiło w chwili ostatecznego zagrożenia: „Oczywista nasza znalazła się nad przepaścią. [...] Już nie dni, ale godziny przybliżają ogólnonarodową katastrofę”. O doprowadzenie do konfrontacji oskarżył przywódców „Solidarności”: „Awanturnikom trzeba skrępować ręce, zanim wtrącą ojczyznę w otchłani bratobójczej walki”. Spikerzy ubrani w wojskowe mundury w kolejnych godzinach podawali, jakie ograniczenia nałożył na Polaków stan wojenny.

La plupart des Polonais ont appris l'introduction de la loi martiale dans la matinée du dimanche 13 décembre 1981. Les téléphones et la télévision ne fonctionnaient pas et la radio diffusait de la musique classique. À 6 heures, Jaruzelski a été diffusé à 6 heures du matin et à 9 heures, il a été répété à la télévision. Il a annoncé la création du Conseil militaire de salut national, qui a pris en charge le gouvernement du pays. Il a affirmé que l'imposition de la loi martiale a eu lieu au moment de la menace finale : « Notre patrie est au bord d'un abîme. [...] Ce ne sont pas les jours mais les heures qui rapprochent une catastrophe nationale ». Il accuse les dirigeants de "Solidarité" de conduire à un affrontement : "Les aventuriers doivent avoir les mains liées avant de plonger leur patrie dans l'abîme de la lutte fratricide". Des annonceurs vêtus d'uniformes militaires dans les heures qui ont suivi ont annoncé les restrictions imposées aux Polonais par la loi martiale.

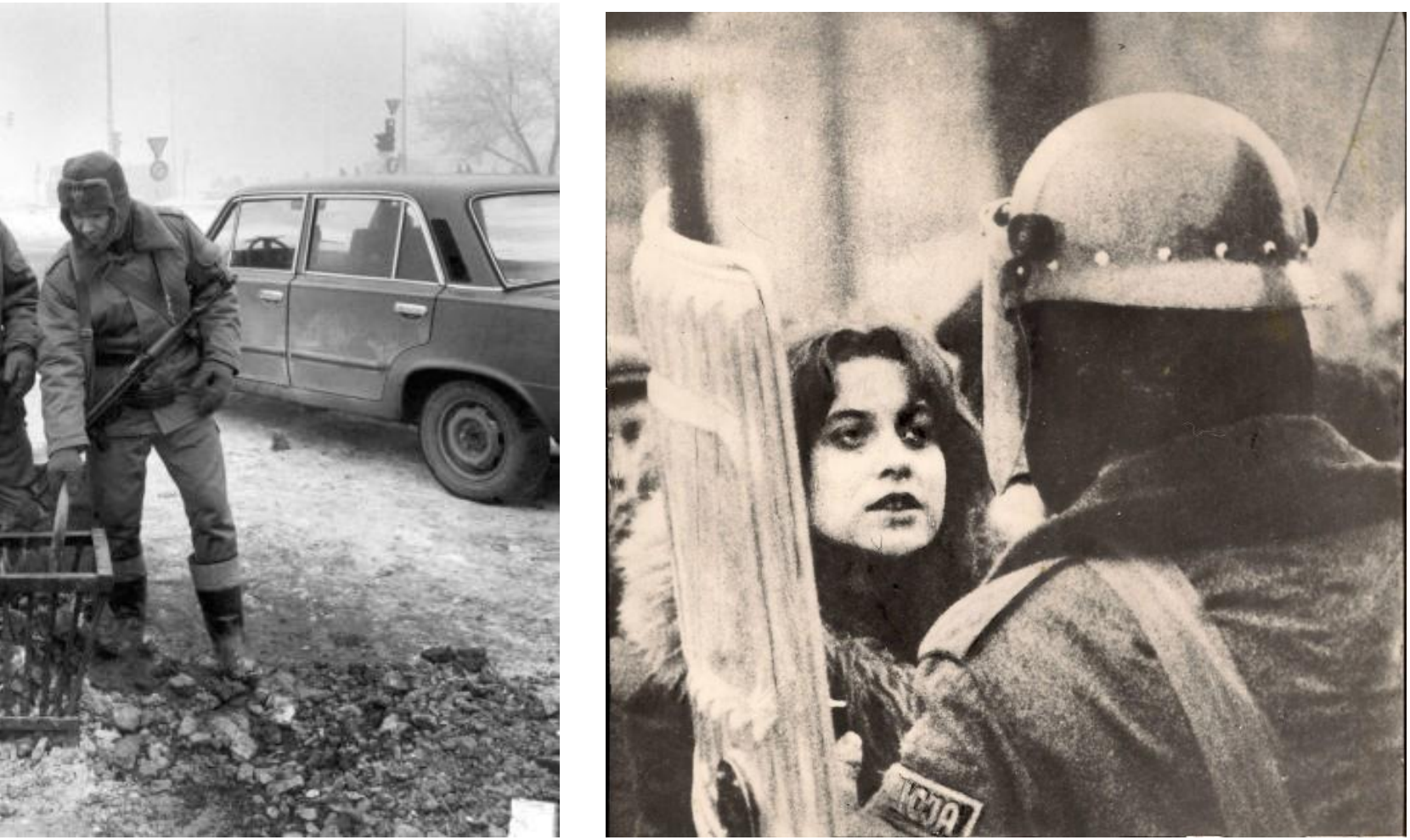
W pierwszych dniach Stanu Wojennego ulice polskich miast zaroily się od opancerzonych pojazdów, czołgów, wojskowych punktów kontroli. Wielu z młodych żołnierzy nie wiedziało jak się zachować, będąc rozewnanymi pomiędzy wojskową powinnością a rzeczywistością komunistycznej agresji / Aux premiers jours de l'Etat de Guerre, les rues des villes polonaises étaient envahies de véhicules blindés, de chars et de postes de contrôle militaires. Beaucoup de jeunes soldats ne savaient pas comment se comporter, tiraillés entre le devoir militaire et la réalité de l'agression communiste

Od pierwszego dnia Stanu Wojennego wprowadzono zakaz poruszania się poza miejscem zamieszkania (miasto, gmina). Na wszelkie wyjazdy poza te wyznaczone tereny potrzebne były imienne przepustki wystawiane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Przepustki obowiązywały też we wszystkich miejscowościach w pobliżu granicy Państwa takich jak np. Zakopane / Dès le premier jour de la loi martiale, une interdiction de sortir du lieu de résidence (ville, commune) a été instaurée. Des laissez-passer personnels délivrés par le Ministère de l'Intérieur étaient requis pour tous les déplacements en dehors de ces zones désignées. Des laissez-passer étaient également en vigueur dans toutes les villes proches de la frontière de l'État, comme par exemple Zakopane

Fotografia z opancerzonym skotem, kinem Moskwa i afiszem filmu Coppoli o znanym tytule „Czas Apokalipsy” stała się symbolicznym obrazem stanu wojennego. Wykonana przez Chrisa Niedenthala powstała z ukrycia, a film przewiózł do Niemiec ryzykując nieznanym niemieckim student / Une photographie avec un blindé, le cinéma « Moscou », et une affiche pour un film de Coppola au titre significatif "Apocalypse Now" est devenue une image symbolique de l'Etat de Guerre. Prise par Chris Niedenthal en cachette, elle a été emmenée en Allemagne, par un étudiant allemand inconnu qui a pris le risque de la sortir de Pologne

W pierwszych dniach Stanu Wojennego ulice polskich miast zaroily się od opancerzonych pojazdów, czołgów, wojskowych punktów kontroli. Wielu z młodych żołnierzy nie wiedziało jak się zachować, będąc rozewnanymi pomiędzy wojskową powinnością a rzeczywistością komunistycznej agresji / Aux premiers jours de l'Etat de Guerre, les rues des villes polonaises étaient envahies de véhicules blindés, de chars et de postes de contrôle militaires. Beaucoup de jeunes soldats ne savaient pas comment se comporter, tiraillés entre le devoir militaire et la réalité de l'agression communiste

Łamiąc prawo stanu wojennego narażasz się na surowe konsekwencje!

- Kto w celu osłabienia gotowości obronnej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej rozpowszechnia wiadomości mogące gotowość te osłabić, podlega karze pozbawienia wolności od 1 roku do lat 8.
- Kto rozpowszechnia fałszywe wiadomości, jeżeli może to wywołać niepokój publiczny lub rozruchy, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5.
- Kto organizuje albo kieruje strajkiem lub akcją protestacyjną podlega karze pozbawienia wolności do lat 5.
- Kto uczestniczy w strajku albo akcji protestacyjnej podlega karze aresztu do trzech miesięcy albo karze grzywny.
- Kto odmawia wykonania polecenia służbowego, będąc zatrudnionym w zakładzie objętym militaryzacją, podlega karze pozbawienia wolności na okres nie krótszy niż 2 lata.
- W czasie stanu wojennego niebezpieczne zbrodnie i występki rozpatrywane są przez sądy w trybie doraźnym. Bez względu na ustawowe zagrożenie danego przestępstwa sąd może wymierzyć w tych sprawach następujące kary zasadnicze: karę śmierci, karę 25 lat pozbawienia wolności lub karę pozbawienia wolności na czas nie mniejszy niż 3 lata.
- W postępowaniu przyspieszonym, któremu podlegają przestępstwa przeciwko zdrowiu, mieniu, działalności funkcjonariuszy publicznych oraz porządkowi publicznemu, sprawca przestępstwa doprowadzony w ciągu 48 godzin do sądu może zostać skazany na karę do 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny.

Nie daj się sprowokować!

Koszty prowokacji zapłacisz Ty i Twoja rodzina!

Surowe przepisy Stanu Wojennego miały na celu zastraszenie ludności i przejęcie totalnej kontroli nad społeczeństwem. Drakońskie kary za najmniejsze przewinienia dawały komunistycznej władzy nieograniczone możliwości represji. Np. za rozrzućenie ulotek można było być skazanym na kilka lat więzienia / Les réglementations strictes de la l'État de Guerre visaient à intimider la population et à prendre le contrôle total de la société. Des punitions draconiennes pour les moindres délits donnaient au gouvernement communiste des possibilités illimitées de répression. Par exemple, pour avoir dispersé des tracts, on pourrait être condamné à plusieurs années de prison

Internowani i wiezniowie polityczni

Internés et les prisonniers politiques

Już 12 grudnia 1981 po godzinie 23.00 komunistyczne władze rozpoczęły przeprowadzanie akcji internowania przywódców i doradców NSZZ „Solidarność” oraz innych organizacji społecznych pod kryptonimem „Jodła”. Internowano też byłego I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka. Pierwszej nocy internowano ponad 3 tysiące osób. Łącznie wydano 10 132 decyzji o internowaniu w stosunku do 9736 osób. W 40 obozach przebywało równocześnie – według danych Ministerstwa Sprawiedliwości – 5128 internowanych, w tym 313 kobiet (dane z 21 grudnia 1981).

Stworzono sieć obozów dla internowanych, których przeważnie umieszczano w zakładach karnych. Wyjątek stanowiły kobiety i prominentni działacze Solidarności, których umieszczano w ośrodkach rządowych. Stworzono też 9 obozów wojskowych o zastrzonym rygorze, gdzie umieszczano głównie młodych działaczy pod pozorem nagłego powołania do służby wojskowej.

Le 12 décembre 1981, après 23h00, les autorités communistes ont commencé à procéder à l'internement des dirigeants et conseillers de NSZZ "Solidarność" et d'autres organisations sociales dans une large action sous le nom de code «Sapin». Edward Gierke, ancien premier secrétaire du Comité Central du Parti Communiste Polonais, a également été interné. La première nuit, plus de 3 000 personnes ont été internées. Au total, 10 132 décisions d'internement ont été rendues contre 9 736 personnes. Selon les données du Ministère de la Justice, 5 128 internés, dont 313 femmes, ont été détenus simultanément dans 40 camps (données du 21 décembre 1981). Un réseau de camps d'internement a été mis en place, principalement dans les prisons. Les exceptions étaient les femmes et les éminents militants de Solidarité qui ont été placés dans des centres gouvernementaux. Il y avait aussi 9 camps militaires de haute sécurité, où principalement de jeunes militants ont été placés sous prétexte d'être appelés subitement au service militaire.

Od późnych godzin nocnych 12 grudnia 1981 funkcjonariusze SB i Milicja wkroczyły do mieszkań, aby zatrzymać i wywieźć do obozów internowania działaczy Solidarności / A partir de la nuit du 12 décembre 1981, des officiers de la Police Politique et de la Milice sont entrés dans les appartements pour arrêter et déporter des militants de Solidarité vers des camps d'internement

Praktycznie we wszystkich obozach dla internowanych prowadzono zakrojone na szeroką skalę akcje indoktrynacyjne. W wielu z internowanych namawiano do podpisywania deklaracji o lojalności lub współpracy. Tych najbardziej niereformowalnych próbowano namawiać do opuszczenia Polski na zawsze. W wielu obozach wybuchły akcje protestacyjne, które komunistyczna władza tłumila siłą. Dochodziło do pobić internowanych, zatrzymywania korespondencji i wielu innych szykan.

Des campagnes d'endoctrinement à grande échelle ont été menées dans pratiquement tous les camps d'internement. Beaucoup d'internés ont été persuadés de signer des déclarations de loyauté ou de coopération avec le régime communiste. Des tentatives ont été faites pour persuader les irréformables de quitter la Pologne pour toujours. Des protestations ont éclaté dans de nombreux camps, et les autorités communistes les ont réprimées par la force. Les internés ont été battus, la correspondance a été interrompue et bien d'autres harcèlements ont eu lieu.

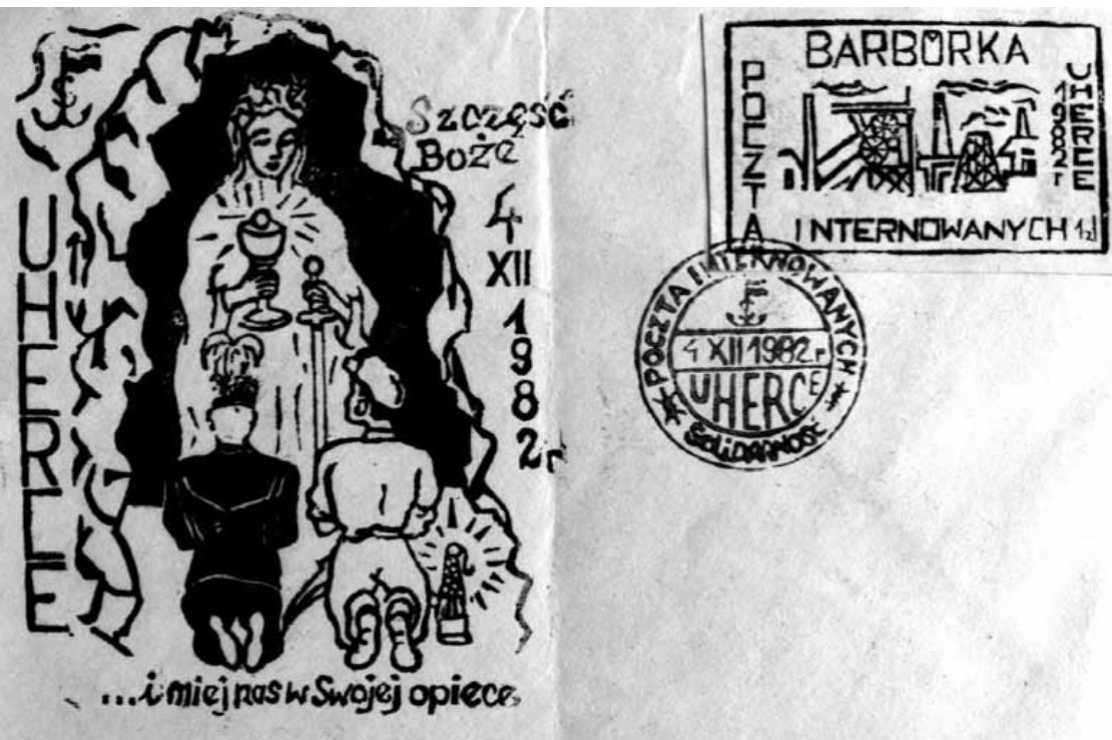
Zatrzymanie i grupowanie opozycjonistów w obozach internowania / Arrestations et regroupement d'opposants dans les camps d'internement

Najbardziej znanym aktem represji junty Jaruzelskiego była pacyfikacja Ośrodka w Kwidzynie, której dokonano 14 sierpnia 1982 r. Przyczyną pobicia internowanych było domaganie się przez nich możliwości odbycia wízeń z rodzinami według ustalonych uprzednio zasad. W wyniku karygodnego zachowania straży więziennej pobitych zostało ponad 50 internowanych, z których 9 trafiło do szpitala. Sprawców nigdy nie osądzono. Aresztem oraz wyrokami więzienia ukarano natomiast sześciu internowanych, których oskarżono o zorganizowanie buntu i napaść na funkcjonariuszy służby więziennej.

L'acte de répression le plus célèbre de la junte de Jaruzelski fut la pacification du centre d'internement de Kwidzyn le 14 août 1982. La raison du passage à tabac des internés était qu'ils réclamaient la possibilité d'avoir des visites de leurs familles selon des règles préalablement établies. En raison du comportement honteux des gardiens de prison, plus de 50 internés ont été battus, dont 9 ont été hospitalisés. Les coupables n'ont jamais été jugés. Pendant ce temps, six internés ont été condamnés à des peines d'arrestation et de prison, accusés d'avoir organisé une rébellion et d'avoir agressé des agents de l'administration pénitentiaire.

Interwencja sił Milicji, ZOMO i Służby Więziennej w Kwidzynie, w wyniku której doszło do ciężkiego pobicia wielu internowanych. Interweniujące jednostki wykazały się ogromną brutalnością, używając armatek wodnych, psów i pałek do bicia protestujących na terenie ośrodka internowania opozycjonistów / Intervention des forces de la Milice, Milice Motorisée et de fonctionnaires de l'Administration Pénitentiaire de Kwidzyn, à la suite de laquelle de nombreux internés ont été sévèrement battus. Les unités d'intervention ont fait preuve d'une grande brutalité, utilisant des canons à eau, des chiens et des matraques pour battre les opposants qui manifestaient au centre d'internement

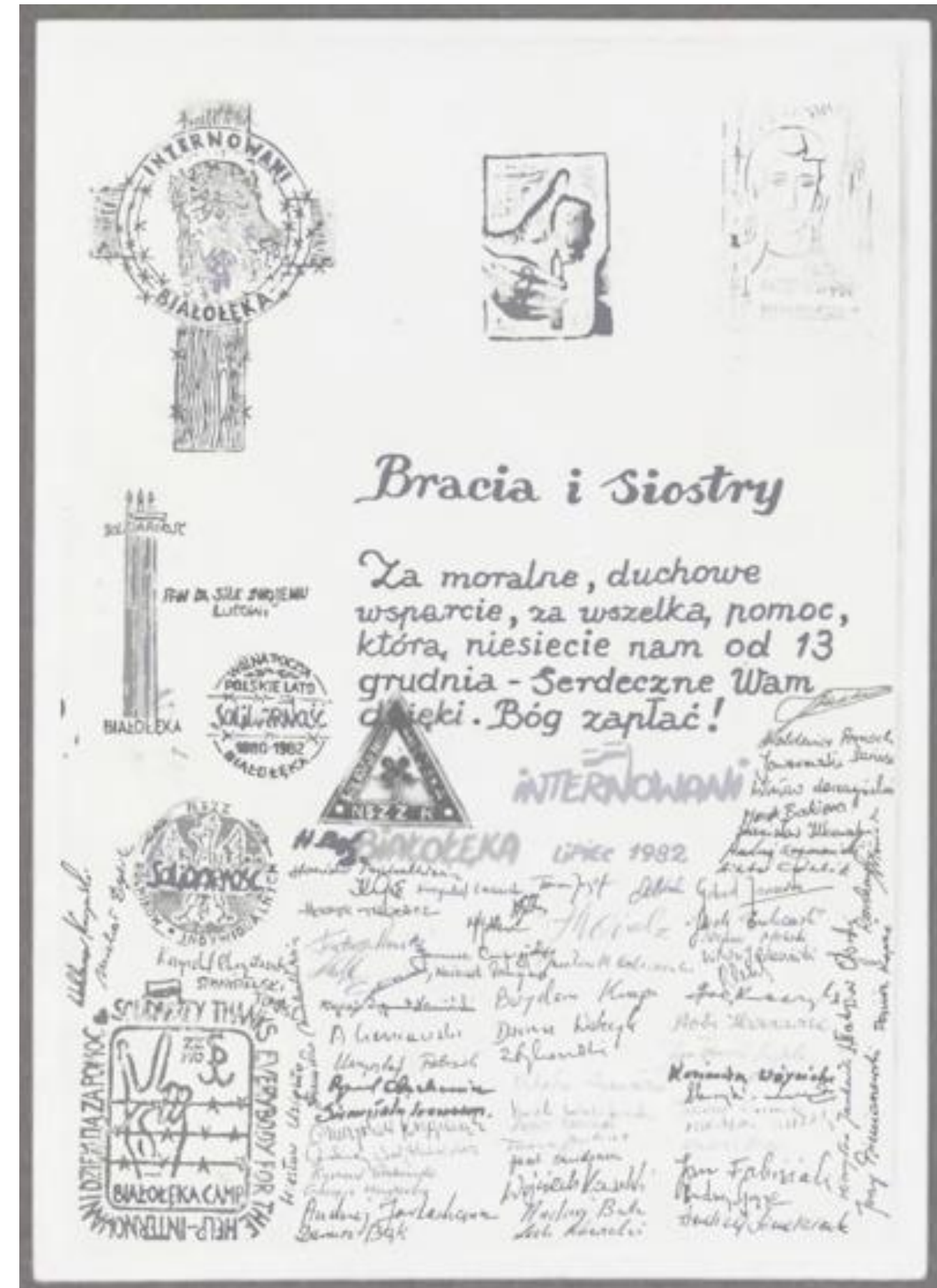
Koperty wykonane przez internowanych w obozach w Białolecie i w Uhercach (koperta i znaczek na górnice święto Barbórki) / Enveloppes réalisées par les internés dans les camps de Białoleka et Uherce (enveloppe et cachet pour la fête minière de Sainte Barbara)

Internowani, osuwając się z przymusowym pobytom w obozach internowania, rozpoczęli nielegalną działalność na terenie swego miejsca odosobnienia. Zaczęła powstawać niezależna poczta, produkowano koperty i znaczki Solidarności, a z więzienia przemycano grypsy dla rodzin i pozostałych na wolności działaczy.

Les internés, s'habituant au séjour forcé dans des camps d'internement, ont commencé des activités illégales dans leurs lieux de détention. Des bureaux de poste indépendants ont commencé à voir le jour, des enveloppes et des timbres de Solidarité ont été produits et des messages secrets ont été sortis clandestinement de la prison pour les familles et les militants restés en liberté.

Znaczek na dzień dziecka w obozie internowanych, Nysa, 1.VI.1982 / Timbre pour la Fête des Enfants dans le camp d'internement, Nysa, 1er juin 1982

List od internowanych z podziękowaniem za pomoc i wsparcie od rodzin oraz przyjaciół pozostających na wolności i koperty poczty internowanych z Potulic i Nowego Łupkowa / Lettre de remerciement écrite par des internés pour l'aide et le soutien des familles et des amis restés en liberté ainsi que les enveloppes postales préparées par les internés de Potulice et Nowy Łupków

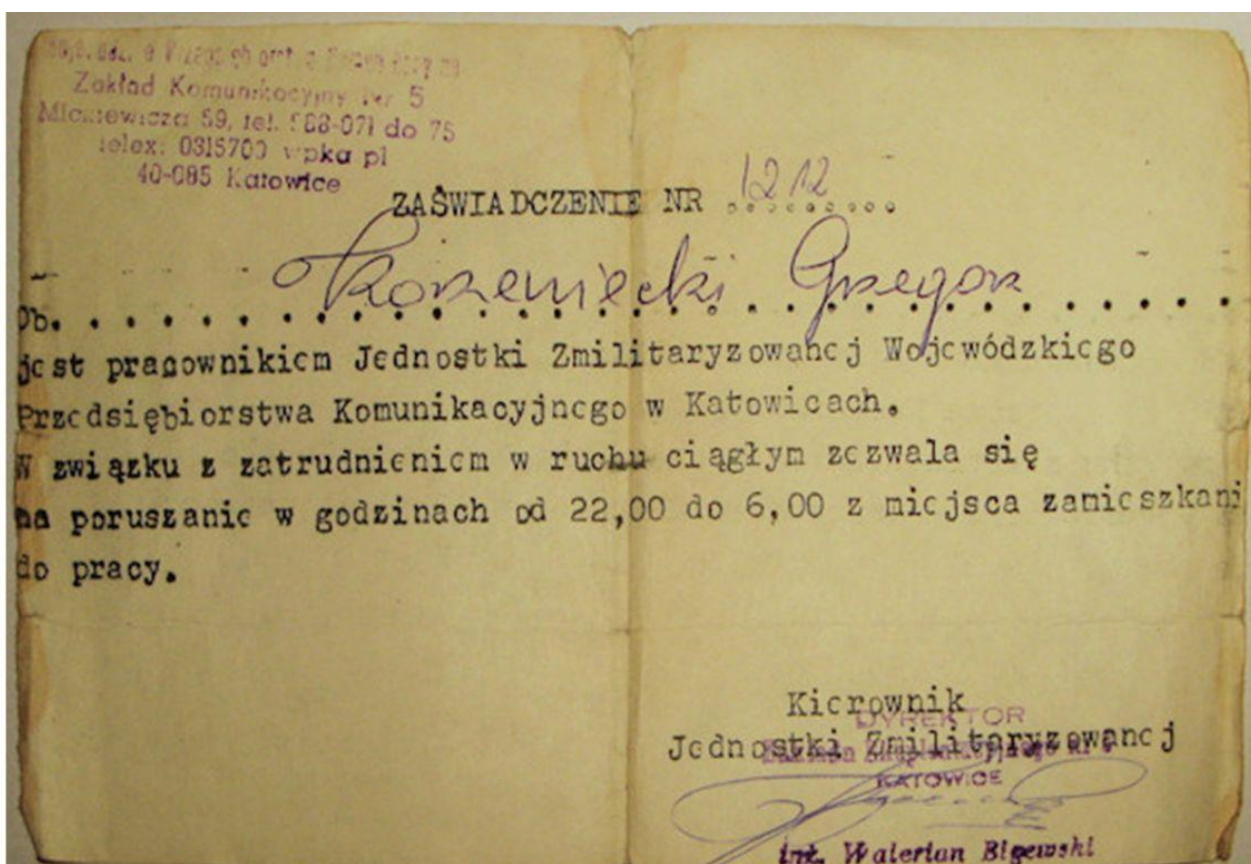
Represje komunistycznej władzy

Repressions du pouvoir communiste

Od pierwszych dni Stanu Wojennego władza spotkała się z oporem społeczeństwa. Pomimo drakońskich kar, zakazów i nakazów, wiele osób podjęło próby biernego lub czynnego oporu. Za wszelkie przejawy niesubordynacji komunistyczne władze karły wszelkiego rodzaju represjami. Od łagodnych, poprzez internowanie, więzienie, przesłuchania i pobicia aż do najcięższych, strzelając lub skrytobójczo mordując osoby, które nie chciały się poddać komunistycznemu terrorowi.

Dès les premiers jours de l'Etat de Guerre, les autorités se heurtèrent à la résistance de la population. Malgré les punitions draconiennes, les interdictions et les diktats, de nombreuses personnes ont tenté une résistance passive ou active. Les autorités communistes punissaient toutes les manifestations d'insubordination par différentes formes de répressions: Des plus doux, en passant par l'internement, l'emprisonnement, les interrogatoires et les coups, aux plus sévères, tirant ou assassinant traîtreusement des personnes qui ne voulaient pas se soumettre à la terreur communiste.

Wiele zakładów pracy o strategicznym znaczeniu zostało zmilitaryzowanych. Wszyscy pracownicy takich zakładów uzyskali specjalne przepustki i zostali włączeni do wojskowego rygoru pracy. W zakładach obowiązywała wojskowa dyscyplina i wojskowe przepisy / De nombreux lieux de travail stratégiquement importants ont été militarisés. Tous les employés de ces usines ont obtenu des laissez-passer spéciaux et ont été inclus dans la rigueur militaire du travail. Les usines étaient soumises à la discipline militaire et aux règlements militaires

Na ulicach miast zaroilo się od patroli wojskowych i milicjantów. Ci ostatni, a szczególnie ZOMO, wykazywali się wyjątkową brutalnością, często bijąc lub zatrzymując bez powodu niewinnych ludzi / Les rues des villes étaient envahies de patrouilles militaires et de miliciens. Ces derniers, et surtout la Milice Motorisée, ont fait preuve d'une brutalité exceptionnelle, frappant ou arrêtant souvent des innocents sans raison

Od pierwszego dnia Stanu Wojennego na ulicach miast rozpoczęto kontrole samochodów w poszukiwaniu opozycjonistów, którzy uniknęli aresztowania lub nielegalnych materiałów z podziemnych drukarni i ulotek / Dès le premier jour de l'Etat de Guerre dans les rues des villes, des contrôles de voitures ont été lancés à la recherche d'opposants qui ont échappés à des arrestations ou de documents illégaux provenant d'imprimeries clandestines et de tracts.

Wśród codziennych utrudnień, takich jak brak zaopatrzenia i kartki na żywność, pojawiły się nowe: ciągłe kontrole samochodów a często nawet walizek i plecaków przez milicję i Służbę Bezpieczeństwa. Zatrzymania na 48 godzin, przesłuchania a przede wszystkich zwolnienia z pracy dla nieprawomyślnych. Przedsiębiorstwa o znaczeniu strategicznym zmilitaryzowano i obowiązywały tam wojskowe rygory. Za strajk lub nieobecność w pracy groziły wieloletnie kary więzienia.

Parmi les difficultés quotidiennes, comme le manque de ravitaillement et de tickets de rationnement d'alimentation, de nouveaux problèmes sont apparus : des contrôles constants des voitures et souvent même des valises et des sacs à dos par la police et le Service de Police Politique. Détention pendant 48 heures, interrogatoires et, surtout, renvoi des lieux de travail pour les opposants. Les entreprises d'importance stratégique ont été militarisées et on y appliquait le règlement militaire. On y risquait des nombreuses années d'emprisonnement pour la grève ou pour l'absence au travail.

Przeciwko opozycjonistom zastosowano najcięższe środki terroru. Bito i torturowano ich w czasie przesłuchań. Organizowano pokazowe procesy, w których, z pogwałceniem nawet obowiązującego wówczas prawa, skazywano niewinnych ludzi na wieloletnie więzienie. Jednym z pokazowych procesów był proces założycieli Radia Solidarność, Zbigniewa i Zofii Romaszewskich, którzy zostali skazani na odpowiednio 4.5 i 3 lata więzienia. Pozostali oskarżeni zostali skazani na kary od 7 miesięcy do 2.5 roku więzienia.

Les moyens de terreur les plus lourds ont été utilisés contre les militants de l'opposition. Ils ont été battus et torturés pendant les interrogatoires. Des procès-spectacles ont été organisés au cours desquels des innocents ont été condamnés à de nombreuses années d'emprisonnement, même en violation de la loi en vigueur à l'époque. L'un des procès les plus spectaculaires était le procès des fondateurs de Radio Solidarność, Zbigniew et Zofia Romaszewski, qui ont été condamnés respectivement à 4,5 et 3 ans de prison. Les autres accusés ont été condamnés à des peines allant de 7 mois à 2,5 ans de prison.

Założyciele i jeden z pomysłodawców podziemnego Radia Solidarność: Zbigniew i Zofia Romaszewski / Les fondateurs et les uns des initiateurs de la Radio Solidarność clandestine: Zbigniew et Zofia Romaszewski

Proces założycieli i członków podziemnego radia "Solidarność". Obroncami oskarżonych byli m.in. mec. Jan Olszewski (późniejszy premier Rzeczypospolitej), Władysław Siła-Nowicki i Jacek Taylor / Le procès des fondateurs et membres de la radio clandestine "Solidarité". Les défenseurs des accusés étaient, entre autres, Jan Olszewski (futur Premier ministre de la République de Pologne), Władysław Siła-Nowicki et Jacek Taylor

Wojskowa junta Jaruzelskiego i PZPR przy okazji każdej, najmniejszej nawet manifestacji przeciwko panującej władzy uciekały się do brutalnych akcji pacyfikacyjnych, tak aby zdusić w zarodku wszelką myśl o odsunięciu od władzy komunistów. Siła była jedynym atutem Jaruzelskiego i komunistycznej partii / La junte militaire de Jaruzelski et le Parti Communiste polonais, à l'occasion de chaque, même la plus petite manifestation contre le gouvernement au pouvoir, ont eu recours à des actions de pacification brutales afin d'étouffer dans l'œuf toute idée de chasser les communistes du pouvoir. La force était le seul atout de Jaruzelski et du parti communiste

W sierpniu 82 roku, w wielu miastach Polski wybuchły manifestacje domagające się ustąpienia wojskowej junty Jaruzelskiego. W wyniku represji przeciwko manifestantom, w Lubinie został zastrzelony przez funkcjonariusza SB Michał Adamowicz / En août 82, à la suite des répressions contre les manifestants exigeant la démission de la junte militaire de Jaruzelski dans de nombreuses villes polonaises, Michał Adamowicz, a été abattu à Lubin par un officier de la Police Politique